

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/64/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120010793
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2120010793.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného V. H., nar. XX.XX.XXXX v G., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 15T/15/2020-512 zo dňa 31.05.2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.01.2021 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trnava, č.k. 15T/15/2020-512 zo dňa 31.05.2021 bol obžalovaný V. H., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., ulica B. K. XXXX/XX podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trnava, sp. zn. 3 Pv 360/17/2207-71 zo dňa 27.03.2020, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak,

že

dňa 07.11.2017 v čase okolo 16:30 hod. v areáli bývalého Poľnohospodárskeho družstva v obci Dolné Orešany č. 528, vulgárne nadával za plotom stojacim osobám, a to poškodenej N. N. a poškodenému G. J., ktorí v tom čase natáčali reportáž pre TV Markíza, následne tieto osoby ostreľoval plynovou zbraňou - jednovýstrelovou vzduchovou puškou českého výrobcu Česká zbrojovka Uherský Brod, značky Slávia č. 631, model č. 77, kalibru 4,5 mm, výrobného čísla 202041, pričom niekoľko striel letelo v ich blízkosti a z obavy o svoj život sa ukryli za svoje vozidlo, následne počuli niekoľko výbuchov drobnej pyrotechniky, tzv. pirátov, z areálu bývalého Poľnohospodárskeho družstva v obci Dolné Orešany č. 528, na základe čoho následne nastúpili do svojho motorového vozidla, pričom počas odjazdu s ich motorovým vozidlom, vyšlo z hlavnej brány Poľnohospodárskeho družstva v obci Dolné Orešany č. 528 biele dodávkové vozidlo vedené obvineným V. H., ktorý držal v pravej ruke bližšie nezistenú krátku strelnú zbraň, ktorou mieril na vozidlo, v ktorom sedeli poškodená N. N. a poškodený G. J., čím u nich vyvolal strach o ich život a zdravie,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 512-521.

Z obsahu spisu vyplýva, že Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 01.04.2020 na Okresný súd Trnava na obžalovaného V. H., nar. XX.XX.XXXX, obžalobu pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výroku napadnutého rozsudku.

Okresný súd v danej veci rozhodol rozsudkom dňa 20.07.2020 kedy uznal obžalovaného vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona. Za tento skutok okresný súd uložil obžalovanému podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd obžalovaného výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona zároveň obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí, a to jednovýstrelovej vzduchovej pušky českého výrobcu Česká Zbrojovka Uherský Brod, zn. Slavia 631, model 77, kaliber 4,5 mm s výrobným číslom 202041 a krabičky nábojov do vzduchovej pušky kaliber 4,5 mm. Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona okresný súd určil, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Proti rozsudku zo dňa 20.07.2020 obžalovaný podal prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie, na podklade ktorého odvolací súd uznesením sp.zn. 3To/124/2020 zo dňa 02.03.2021 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušil v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu pojednal a rozhodol.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní v súlade s pokynom odvolacieho súdu nariadil pokračovanie hlavného pojednávania, na ktoré predvolal obžalovaného ako aj svedka G. J.. Okresný súd na hlavnom pojednávaní na návrh obhajcu (pozn. urobený obhajcom v podanom odvolaní) prečítal Zápisnicu o konfrontácii medzi poškodenými z prípravného konania zo dňa 17.06.2019 na čl. 77-83 v tej časti, kde poškodený J. vypovedal, že počul svišťanie okolo seba a poškodenej, asi tak 3-4 zvuky, následne sa s poškodenou schovali za auto a potom aj tam s poškodenou počuli ďalšie svišťanie a následne bolo počuť zvuky, akoby niekto strieľal alebo akoby niečo vybuchlo a keď priblížili obraz kamery videli, že obžalovaný hádže petardy ich smerom. Na hlavnom pojednávaní bol na zvukovo-obrazovom zariadení (veľkoplošná obrazovka) v prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu, prokurátora, splnomocnenca poškodených ako aj poškodeného G. J. prehratý zvukovo-obrazový záznam vydaný poškodenou dňa 17.11.2017 (čl. 280). Nakoniec oboznámil odpis registra trestov na obžalovaného a výpis s Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov.

Keďže vykonaným dokazovaním nebolo bez dôvodných pochybností preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, okresný súd ho vo svojom v poradí druhom rozhodnutí podľa ustanovenia § 285 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil, pričom vo výroku rozsudku ponechal opis skutku (skutkovú vetu) a jeho právnu kvalifikáciu v znení, v akom boli uvedené v podanej obžalobe.

Proti tomuto rozsudku podal bezprostredne po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní odvolanie prokurátor čo do výroku o vine v neprospech obžalovaného, ktoré písomne odôvodnil na čl. 523.

Prokurátor v odvolaní uviedol, že sa v celom rozsahu nestotožnil s výrokom o oslobodení obžalovaného v rozsudku okresného súdu. Podľa jeho názoru je potrebné aby dôkazy boli vyhodnotené komplexne v súhrne s ostatnými vykonanými dôkazmi, ako sú primárne výpovede poškodených a závery znaleckých posudkov, nakoľko tieto dôkazy tvoria líniu ničím nerušených dôkazov preukazujúcich vinu obžalovaného zo spáchaní skutku kladený mu za vinu. Vina obžalovaného je podľa jeho názoru preukázaná najmä výpoveďou poškodenej N. N. a výpoveďou poškodeného G. J., pričom tieto dva dôkazné prostriedky tvoria v tomto smere „corpus delicti“, objektivizujúci protiprávne konanie obžalovaného dňa 07.11.2017, pričom obidvaja vypovedali o podstatných okolnostiach inkriminovaného skutku zhodne. V ďalšom poukázal na znalecké posudky vo vzťahu k poškodenej a k poškodenému, ktoré vo svojich záveroch odrádzajú aj následky konania obžalovaného na psychickom stave poškodených. V danom kontexte je na mieste dať do pozornosti taktiež spektrum nepriamych dôkazov, ktorým sú najmä znalecké posudky z odboru kriminalistická identifikácia a odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, ktoré na jednej strane demonštrujú strelbyschopnosť a dostrelovú vzdialenosť plynovej zbrane vydanej obžalovaným, ktorá bola použitá pri trestnom čine a na strane druhej potvrdzujú manipuláciu obžalovaného s predmetnou zbraňou. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Obžalovaný sa k odvolaniu prokurátora nevyjadril.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 25.01.2022 za prítomnosti zástupcu Krajskej prokuratúry a obžalovaného. Obhajca obžalovaného požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Na to senát odvolacieho súdu vyhlásil uznesenie o tom, že verejné zasadnutie sa vykoná v neprítomnosti obhajcu obžalovaného a poškodených strán, ktorým bol termín verejného zasadnutia riadne doručený.

Odvolací súd oboznámil zúčastnených s napadnutým rozsudkom okresného súdu, odvolaním okresného prokurátora ako aj podstatným obsahom spisu.

Zástupca Krajskej prokuratúry Trnava zotrval na písomných dôvodoch odvolania a navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil mu vec na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný uviedol, že je nevinný.

V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, event. napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že odvolací súd v danej trestnej veci už jeden krát rozhodoval a to uznesením sp. zn. 3To/124/2020 zo dňa 02.03.2021, kedy rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušil v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci aj s rešpektovaním právneho názoru odvolacieho súdu vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Vo vzťahu k napadnutému výroku, ktorým obžalovaného spod obžaloby okresného prokurátora oslobodil jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za dokázané, o ktoré skutočnosti svoje tvrdenia oprel a akými úvahami sa spravoval. Záverečný názor okresného súdu je aj podľa názoru odvolacieho súdu je správny a zákonný. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, tento zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku a odvolací súd sa s týmto odôvodnením stotožňuje a v plnej miere naň odkazuje. Odvolací súd poukazuje na to, že v dvojstupňovom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne, nie je potrebné, aby tieto opakovane vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018). Práve preto odvolací súd považuje vzhľadom na správne odôvodnenie rozsudku okresného súdu za nadbytočné opakovať odôvodnenie v rozsahu celého dokazovania. Na skonštatovanie správnosti odvolací súd uvádza nasledovné:

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená vo vyššie citovanom ustanovení podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu vecí je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Primárnym cieľom tejto zásady je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom trestného konania a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov, spravodlivé potrestanie páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu. (citované z uznesenia Najvyššieho súdu sp. zn. 1To/7/2012 z 30. januára 2013).

Na preukázanie toho, či sa skutok pre ktorý bola osoba obžalovaná stal, ako i na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych i nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušenú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov a skutočností, ktoré vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku, t.j. či sa skutok stal, či z jeho spáchania obžalovaného spoľahlivo usvedčujú a súčasne vylučujú možnosť akéhokoľvek iného právneho záveru. Výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania sa stal. To platí obzvlášť vtedy, keď v prejednávanom prípade existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú, pričom rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej alebo druhej skupiny dôkazov. (judikát R 38/68-IV).

Vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd zhodne so závermi okresného súdu prezentovanými v napadnutom rozsudku uzatvára, že za takejto dôkaznej situácie (tzv. dôkaznej núdze) nie je možné uznať obžalovaného vinným na skutkovom základe obžaloby. Okresnému súdu a následne ani odvolaciemu súdu neboli predložené také jednoznačné dôkazy, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný v zmysle obžaloby. Vzhľadom na to, že obžaloba nepredložila súdu dostatok nespochybniteľných dôkazov, ktoré by bez najmenších pochybností dokázali, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, odôvodneným bol preto postup okresného súdu, ktorým obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

V danej trestnej veci teda vykonané dôkazy pred súdom nepostačovali na bezpečné preukázanie, že skutok ktorý sa kladie obžalovanému za vinu sa stal, pričom nie je možné vykonať iné dôkazy s cieľom vyvrátiť dôvodné pochybnosti, je tak nevyhnutné obžalovaného oslobodiť spod obžaloby, tak ako to bolo i v tu prejednávanej veci, a to všetko pri rešpektovaní zásady „in dubio pro reo“, t.j. v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

K námietkam prokurátora odvolací súd uvádza, že nemožno sa s nimi stotožniť. Okresný súd sa podrobným spôsobom vysporiadal či už z výpoveďou poškodenej N. N., ako aj z výpoveďou poškodeného G. J., rovnako aj zo znaleckými posudkami z odboru kriminalistická identifikácia a odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, ktoré na jednej strane demonštrujú strelbyschopnosť a dostrelovú vzdialenosť plynovej zbrane. Rovnako namietané prokurátorom znalecké posudky vo vzťahu k poškodenej a k poškodenému, ktoré podľa jeho názoru vo svojich záveroch odrzkadľujú aj následky konania obžalovaného na psychickom stavu poškodených, nie sú dôvodom na vyslovenie názoru, že skutok kladený obžalovanému za vinu sa stal. Teda, tak ako odvolací súd vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí v danej trestnej veci už raz uviedol (uznesenie Krajského súdu v Trnave, č.k. 3To/124/2020-487 zo dňa 02.03.2021 str. 7): „V trestných veciach musia byť dôkazy nad slnko jasnejšie (lat. In criminalibus probationes debent esse luce clariores)“.

Úplne na záver k odvolacím námietkam prokurátora, odvolací súd poukazuje na závery vyslovené v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3To/11/2014, z ktorých vyplýva, že „Odvolací súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že prokurátor na základe svojho presvedčenia poukazuje na možnosť hodnotenia tých istých dôkazov s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. Aj keby prichádzalo do úvahy viac výkladov na základe vykonaných dôkazov, nie je možné urobiť záver, ktorý najviac zaťažuje obžalovaného, a to práve s ohľadom na princíp prezumpcie neviny, ktorý vyžaduje, aby to bol práve štát, ktorý nesie konkrétne dôkazné bremeno a tam, kde sú akéhokoľvek (či i len najmenšie) pochybnosti, musia byť vyložené v prospech obžalovaného.“

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku a tiež § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.